ΓΡΑΦΕΙΑ — ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ :
ΓΕΡΟΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ ΚΑΙ ΑΛΕΞ. ΥΨΗΛΑΝΤΟΥ 177
ΤΗΛΕΦΩΝΑ :
ΣΥΝΤΑΞΙΣ : 24-94
ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΙΣ : 43-23
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧΜΑΙ 1.50

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ

ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΕΘΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΑΤΡΩΝ - ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1886

ΣΑΒΒΑΤΟΝ
20
ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1962
ΠΕΡ. Β. ΕΤΟΣ ΙΖ. ΑΡ. ΦΥΛ. 5330

Δι' ὑπογραφείσης συμφωνίας εἰς τὴν Νέαν Ὑόρκην

ΡΥΘΜΙΖΕΤΑΙ ΤΟ ΕΙΣ ΔΟΛΛΑΡΙΑ προπολεμικὸν χρέος τῆς Ἑλλάδος

Ἐπετεύχθησαν οἱ προσήκοντες εἰς τὰς ἑλληνικὰς συνθήκας ὅροι.-Ἡ ἐξόφλησις θὰ πραγματοποιηθῇ ἐντὸς περιόδου 42—45 ἐτῶν.-Πρὸς ὁλοκλήρωσιν τῆς ἀποκαταστάσεως τῆς διεθνοῦς πίστεως τῆς χώρας

Ο ΔΙΑΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΑΠΟΤΕΛΕΙ ΑΦΕΤΗΡΙΑΝ νέων σημαντικῶν οἰκονομικῶν ἐξελίξεων

Ἀνακοινώσεις τοῦ πρωθυπουργοῦ κ. Καραμανλῆ

ΑΙ ΠΡΟΠΟΛΕΜΙΚΑΙ ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ ΤΟΥ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΕΙΣ ΔΡΑΧΜΑΣ Θ' ΑΝΤΑΛΛΑΓΟΥΝ ΔΙΑ ΤΙΤΛΩΝ ΝΕΟΥ ΕΝΙΑΙΟΥ ΟΜΟΛΟΓΙΑΚΟΥ ΔΑΝΕΙΟΥ

ΑΘΗΝΑΙ, 19.— Ὁ Πρωθυπουργὸς κ. Καραμανλῆς ἀνήγγειλε σήμερον τὴν ἐσπέραν δι' ἀνακοινώσεώς του, ὅτι ὑπεγράφη ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ συμφωνία ρυθμίσεως τοῦ εἰς δολλάρια προπολεμικοῦ Δημοσίου Χρέους τῆς Ἑλλάδος.

Ἡ ἀνακοίνωσις τοῦ κ. Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως ἔχει ὡς ἑξῆς :

«Κατόπιν μακρῶν διαπραγματεύσεων τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως μετὰ τοῦ ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ Συμβουλίου προστασίας τῶν κομιστῶν ξένων ὁμολογιῶν, ὑπεγράφη σήμερον συμφωνία διὰ τὴν ρύθμισιν τοῦ εἰς δολλάρια προπολεμικοῦ ὁμολογιακοῦ χρέους τῆς Ἑλλάδος.

»Ἐκ μέρους τῆς Κυβερνήσεως διεξήγαγε τὰς δυσχερεῖς ταύτας διαπραγματεύσεις, κατὰ τρόπον λίαν εὐστοχον, ὁ κ. Νικ. Ζαζῆς, νομικὸς σύμβουλος τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης καὶ πρώην ὑπουργός. Ὁ ἐπελθὼν διακανονισμὸς θὰ ἀποτελέσῃ ἀφετηρίαν νέων σημαντικῶν οἰκονομικῶν ἐξελίξεων.

»Μετὰ τὰς ἐθνικὰς περιπετείας τῆς πολεμικῆς καὶ τῆς πρώτης μεταπολεμικῆς περιόδου, ἀποκατεστάθη, χάρις εἰς τὴν θέλησιν τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ, πολιτικὴ καὶ νομισματικὴ σταθερότης. Ἡ σημειωθεῖσα, κατὰ συνέπειαν τῶν συνθηκῶν τούτων, προόδος ἐπέτρεψε τὴν διεύρυνσιν τῶν οἰκονομικῶν μας ἐπιδιώξεων. Θεμελιώδης τρόπος τῆς οἰκονομικῆς μας πολιτικῆς κατέστη πλέον ἡ ἀκαταπροσαρμογὴ τῆς οἰκονομίας μας εἰς τὰ διεθνῆ μέτρα καὶ εἰδικώτερον ἡ βαθμιαία ἔνταξίς της εἰς τὴν ὑπὸ διαμόρφωσιν ἑνιαίαν Εὐρωπαϊκὴν Οἰκονομικὴν Κοινότητα. Ἡ περαιτέρω οἰκονομική μας ἄνοδος εἶναι διὰ τοῦτο ἐξηρτημένη εἰς μέγα βαθμὸν ἀπὸ τοικίλους, ἐντὸς εὐρυτέρων διεθνῶν πλαισίων, οἰκονομικοὺς συνδυασμούς, ἐπιχειρουμένους τόσον ὑπὸ τοῦ Κράτους, ὅσον καὶ ὑπὸ τῶν ἰδιωτῶν.

»Ἡ ἐντὸς τῶν πλαισίων ἄνετος κίνησις ἔχει ὡς ἀναγκαίαν προϋπόθεσιν τὴν ὁλοκληρωτικὴν ἀποκατάστασιν τῆς διεθνοῦς πίστεως τῆς χώρας. Καὶ διότι ἡ ρύθμισις τοῦ εἰς συνάλλαγμα ὁμολογιακοῦ χρέους εἶναι, ὡς διεθνῆς νομικὴ ὑποχρέωσις, ἐπιβεβλημένη καὶ διότι ἡ ἐκπλήρωσις τῆς ὑποχρεώσεως ταύτης θὰ ἐστερέωνεν, ἐν ὄψει μάλιστα τῶν προαναφερθεισῶν ἐξελίξεων, τὴν πίστιν τῆς Ἑλλάδος, ἡ Κυβέρνησις ἀπὸ μακροῦ χρόνου κατέβαλλε συντόνους πρὸς ἄρσιν τῆς ἐκκρεμότητος προσπαθείας.

»Καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῶν σχετικῶν ἐπαφῶν καὶ διαπραγματεύσεων, ἡ Κυβέρνησις προέβαλλεν ἐπιμόνως τοὺς λόγους, ἕνεκα τῶν ὁποίων εἶναι καὶ ἀπὸ οἰκονομικῆς, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ οἰκονομικῆς καὶ ἠθικῆς ἀπόψεως, ἐπιβεβλημένον, λόγῳ τῶν θυσιῶν, εἰς τὰς ὁποίας ὑπεβλήθη καὶ τῶν ζημιῶν τὰς ὁποίας ὑπέστη κατὰ τὴν κρίσιμον δεκαετίαν 1940—1950 ὁ Ἑλληνικὸς λαός, νὰ συμφωνηθοῦν προσήκοντες εἰς τὰς Ἑλληνικὰς συνθήκας ὅροι ρυθμίσεως. Εἶμαι διὰ τοῦτο ἰδιαιτέρως εὐτυχής, διότι αἱ διαπραγματεύσεις μετὰ τῶν Ἀμερικανῶν ὁμολογιούχων εὐωδώθησαν.

»Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις εἶναι, ἐξ ἄλλου, ἀποφασισμένη νὰ διαπραγματευθῇ ἀμέσως καὶ μετὰ τῶν ὁμολογιούχων τῶν ἄλλων χωρῶν πρὸς ὁλοκλήρωσιν τῆς ρυθμίσεως τῶν εἰς συνάλλαγμα προπολεμικῶν ὁμολογιακῶν δανείων.

»Ὁ ἐπελθὼν διακανονισμὸς εἶναι πενταετοῦς διαρκείας. Παρέχεται ὅμως εἰς τὴν Ἑλλάδα μονομερῶς τὸ δικαίωμα, ἵνα πρὸ τῆς 1ης Ἰουλίου 1967 μετατρέψῃ δι' ἁπλῆς της δηλώσεως τὸν προσωρινὸν διακανονισμὸν εἰς ὁριστικὸν καὶ δὴ ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ὅρους. Ἐπιθυμῶ νὰ τονίσω τὴν ἰδιάζουσαν σημασίαν τῆς ρήτρας ταύτης.

»Καταργοῦνται ὡσαύτως αἱ ἀρχικαὶ ρῆτραι χρυσοῦ, εἰς τρόπον ὥστε τὸ σήμερον ὀφειλόμενον κεφάλαιον ἐκ δολλαρίων χρυσῶν 35.988.500 θὰ ἀνέρχεται ἐφεξῆς εἰς ἰσάριθμα σημερινὰ δολλάρια. Οἱ ὀφειλόμενοι τόκοι τοῦ παρελθόντος ἀνήρχοντο εἰς 54.836.948 δολλάρια. Ἐκ τούτων 50.792.138 διαγράφονται διὰ τοῦ διακανονισμοῦ. Τὰ ὑπόλοιπα 4.045.000 κεφαλαιοποιοῦνται. Τὰ ἐπιτόκια καθορίζονται εἰς τὸ ἥμισυ τῶν ἀρχικῶν. Κατὰ τὰ πρῶτα μάλιστα ἔτη, τὰ προβλεπόμενα ἐπιτόκια εἶναι πολὺ κατώτερα. Εὐνοϊκὴ εἶναι καὶ ἡ ρύθμισις τοῦ χρεωλυσίου, ὅπερ, ὁρισθὲν εἰς ἥμισυ τοῖς ἑκατόν, εἶναι σωρευτικόν. Ὡς σωρευτικὸν χαρακτηρίζεται τὸ χρεωλύσιον, τὸ ὁποῖον κατ' ἔτος αὐξάνεται κατὰ τὸ ποσὸν τὸ ἐξοικονομούμενον εἰς τὸν τόκον τῶν ἐν τῷ μεταξὺ ἐξαγορασθεισῶν ὁμολογιῶν. Ἡ ἐξαγορὰ ὁμολογιῶν διὰ τοῦ χρεωλυσίου θὰ γίνεται οὐχὶ διὰ κληρώσεων εἰς τὸ ἄρτιον, ἀλλὰ δι' ἀγορῶν εἰς τὰ Χρηματιστήρια ἐπὶ τῇ ἑκάστοτε ἰσχυούσῃ τιμῇ τῶν τίτλων. Ὁ τρόπος οὗτος λειτουργίας τοῦ χρεωλυσίου, ἐν συνδυασμῷ πρὸς τοὺς ὑπολοίπους ὅρους, ἐξασφαλίζει τὴν ἐξαγορὰν τῶν ὁμολογιῶν διὰ πληρωμῆς ποσοῦ σημαντικῶς κατωτέρου τοῦ κεφαλαίου.

»Ἐν τῇ ἐπελθούσῃ συμφωνίᾳ δὲν καθορίζεται ρητὸς χρόνος λήξεως τῶν δανείων, τῆς ἐξοφλήσεως ἐπερχομένης αὐτομάτως διὰ τῆς λειτουργίας τοῦ ἐν λόγῳ συστήματος ἐξαγορᾶς.. Καθ' ὑπολογισμόν, ἡ ἐξόφλησις θὰ πραγματοποιηθῇ ἐντὸς περιόδου 42 ἔως 45 περίπου ἐτῶν. Ὁ μὴ κανονισμὸς τακτοῦ χρόνου ἐξοφλήσεως, εὐνοῶν τὴν ὀφειλέτιδα χώραν, εἰς σπανίας μόνον περιπτώσεις ρυθμίσεως ἐπετεύχθη καὶ δὴ μόνον ὁσάκις προβλέπεται, ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὰ διὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ διακανονισμοῦ ὁριζόμενα, ταχεῖα ἐξόφλησις λόγῳ τοῦ ὑψηλοῦ χρεωλυσίου. Ὑπὸ τὰς συνθήκας ταύτας καὶ ὑπὸ τοὺς ὅρους τῆς δημοσιευθησομένης διακηρύξεως, θὰ ἀρχίσῃ ἀπὸ τοῦ 1963 ἡ ἐξυπηρέτησις τῶν τριῶν εἰς δολλάρια προπολεμικῶν δανείων.

»Οἱ ἐν Ἑλλάδι εὑρισκόμενοι τίτλοι θὰ ἐξυπηρετηθοῦν ὑπὸ τοὺς ἰδίους ὅρους τῶν τοκοχρεωλυσίων, καταβαλλομένων, φυσικά, εἰς δραχμάς.

»Ὅσον καὶ ἂν διὰ τὰ προσεχῆ ἔτη δὲν δύναται νὰ προβλεφθῇ δημοσιονομικὴ ἄνεσις, ἡ Κυβέρνησις πιστεύει ὅτι ἡ μέλλουσα νὰ προκύψῃ ἐκ τῆς ἐξυπηρετήσεως ἐπιβάρυνσις εἶναι, ἐν ὄψει τῶν ἀναμενομένων ἐκ τῆς ρυθμίσεως γενικωτέρων ὠφελημάτων τῆς οἰκονομίας, ἐπιβεβλημένη».

Ἡ ἀνακοίνωσις τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ συνεχίζει:

«Τὸ εἰς δραχμὰς προπολεμικὸν ὁμολογιακὸν δημόσιον χρέος δὲν ὑφίσταται οὔτε οὐσιαστικῶς, ὡς ἐξανεμισθὲν διὰ τοῦ κατοχικοῦ πληθωρισμοῦ, οὔτε νομικῶς, ὡς καταργηθὲν καὶ τύποις διὰ τοῦ Νόμου 18)1944. Ὑπὸ τὴν ἔννοιαν ταύτην, δὲν εἶναι δυνατὴ οἱαδήποτε σύγκρισις τοῦ ἐσωτερικοῦ ὁμολογιακοῦ χρέους πρὸς τὸ ἐξωτερικόν. Δέον, ἄλλως τε, νὰ σημειωθῇ, ὅτι πλεῖστα κράτη, πλουσιώτερα πολὺ τῆς Ἑλλάδος, ἀντιμετωπίζουν τὰ ἐσωτερικά των προπολεμικὰ ὁμολογιακὰ χρέη εἰς τὸ ὑποτετιμημένον, μέχρι σχεδὸν ἐκμηδενισμοῦ, μεταπολεμικόν των νόμισμα. Οὕτω τὰ ἀνάλογα δάνεια τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Ἰταλίας ἀντιπροσωπεύουν σήμερον τὸ 2,9 καὶ τὸ 1,4%, ἀντιστοίχως, τῆς προπολεμικῆς ὀνομαστικῆς των ἀξίας. Παρὰ ταῦτα, ἡ Κυβέρνησις διὰ σημερινῆς πράξεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, κυρωθησομένης διὰ Νόμου, ἀπεφάσισε νὰ ἀνταλλάξῃ ἀπάσας τὰς ἐν κυκλοφορίᾳ προπολεμικὰς εἰς δραχμὰς ὁμολογίας τοῦ Δημοσίου διὰ τίτλων νέου ἐνιαίου ὁμολογιακοῦ δανείου, ὑπὸ τοὺς ἀκολούθους ὅρους:

»1) Μία ἢ πλείονες ὁμολογίαι οἱωνδήποτε προπολεμικῶν κρατικῶν δανείων συνολικῆς ὀνομαστικῆς ἀξίας 1.000 προπολεμικῶν δραχμῶν, θὰ ἀνταλλάσσωνται ἔναντι μιᾶς νέας ὁμολογίας ὀνομαστικῆς ἀξίας 5 σημερινῶν δραχμῶν.

»2) Τὸ ἐνιαῖον ὁμολογιακὸν δάνειον θὰ ἐξυπηρετῆται δι' ἐπιτοκίου ἐκ 2% καὶ σωρευτικοῦ χρεωλυσίου ἐκ 0,5% ἐτησίως.

»3) Οἱ τόκοι τοῦ ἐνιαίου δανείου ἀπαλλάσσονται τῆς φορολογίας ἐπὶ τοῦ εἰσοδήματος.

4) Ἡ ἐξόφλησις τοῦ ἐνιαίου δανείου θὰ γίνεται δι' ἐξαγορᾶς ὁμολογιῶν ὑπὸ τοῦ Δημοσίου εἰς τὸ Χρηματιστήριον».

Καὶ ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως κατέληξεν:

«Ἡ διὰ τοῦ εἰδικοῦ τούτου μέτρου θεσπιζομένη ὑπὲρ τῶν ὁμολογιούχων τῶν εἰς δραχμὰς κρατικῶν δανείων ἐξαίρεσις οὐδόλως ἐπηρεάζει τὸ νομικὸν καθεστὼς τῶν ἄλλων προπολεμικῶν εἰς δραχμὰς ἀπαιτήσεων, αἵτινες ἐξεμηδενίσθησαν. Οὕτως, ὁλοκληροῦται ἡ ἐκκαθάρισις τῶν εἰς τὴν προπολεμικὴν περίοδον ἀναγομένων πιστωτικῶν σχέσεων».

Ἐπίσης, τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον, τὸ ὁποῖον συνῆλθεν ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ κ. Καραμανλῆ, ἐκτὸς τοῦ θέματος τῆς ρυθμίσεως τῶν δημοσίων χρεῶν, περὶ τοῦ ὁποίου αἱ σχετικαὶ ἀνακοινώσεις τοῦ Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως, ἔλαβε καὶ ἀποφάσεις ἐπὶ ὑπηρεσιακῶν θεμάτων.

Μεταξὺ τῶν ἄλλων, ἀπεφασίσθη ἡ προαγωγὴ τοῦ γενικοῦ διευθυντοῦ τοῦ ὑπουργείου Ἐξωτερικῶν κ. Ἴωνος Τζιρᾶ εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ πληρεξουσίου ὑπουργοῦ α' τάξεως. Ἐπίσης ἐνεκρίθη ἡ προαγωγὴ τοῦ διευθυντοῦ Τεχνικῶν Ὑπηρεσιῶν τοῦ ὑπουργείου Ἐθνικῆς Παιδείας κ. Γ. Πάντζιον εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ γενικοῦ διευθυντοῦ.

ΚΥΡΙΑΚΗ (21 — 10 — 62) ΣΤ' ΛΟΥΚΑ
ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ : Β' ΚΟΡΙΝΘ. (θ' 6 — 11)

«Ἱλαρὸν δότην ἀγαπᾶ ὁ Θεός»

Τοῦ αἰδεσ. κ. Γ. ΠΑΠΑΣΤΑΥΡΟΥ

Εἶναι γνωστὸν πλέον, ὅτι ἡ ἐλεημοσύνη δὲν εἶναι μιὰ ἁπλῆ ἀρετή, ἀλλὰ ἀποτελεῖ καθῆκον, χρέος ἱερόν, ἀπὸ τὸν ἴδιον τὸν Θεὸν ἐπιβεβλημένον ποὺ ἀφορᾷ κάθε ἄνθρωπον. Εἶναι καθῆκον ποὺ πρέπει νὰ τὸ ἐκτελοῦμε, ὄχι «ὅσον μποροῦμεν, οὔτε «ὅταν τύχῃ», ἀλλὰ πάντοτε καὶ μὲ σύστημα. Διότι ἡ ἐλεημοσύνη, ἀφ' ἑνὸς μὲν σβένει τὸ βάρος τῶν ἁμαρτιῶν μας, ἀφ' ἑτέρου δὲ κατατίθεται σὰν ἀποθεματικὸ στὰ βιβλία τῆς δικαιοσύνης τοῦ Θεοῦ, γιὰ τὴ σωτηρία τῆς ψυχῆς μας. Χρειάζεται ὅμως νὰ τὴν προσέχουμε πολύ. Νὰ προσέχουμε πρῶτον, μὴ τύχῃ καὶ κάνουμε τὴν ἐλεημοσύνη μας «πρὸς τὸ θεαθῆναι τοῖς ἀνθρώποις». Διότι τότε, ὅπως ὁ Κύριος εἶπε, χάνει τελείως τὴν ἀξία της καὶ καταντᾷ ἐπίδειξη γιὰ τὰ ἀπτα τοῦ κόσμου, δηλ. ἁμαρτία. Δεύτερον, πρέπει νὰ προσέχουμε, ὅπως μᾶς συμβουλεύει ὁ Θεῖος Παῦλος στὸν αὐριανὸ ἀπόστολο, νὰ μὴ γίνεται μὲ βαρυγκόμια καὶ ἐξ ἀνάγκης, ἀλλὰ νὰ γίνεται μὲ προθυμία καὶ μὲ εὐχαρίστησι. Ἔτσι θέλει νὰ γίνεται ἡ ἐλεημοσύνη καὶ τότε ὁ Μεγάλος Θεὸς τὴν δέχεται καὶ ἀγαπᾶ καὶ εὐλογεῖ τὸν ἐλεήμονα.

Δυστυχῶς ὅμως δὲν τὸ προσέχουμε αὐτὸ τὸ τελευταῖο. Μπορεῖ νὰ δίνουμε κάτι στοὺς φτωχοὺς ποὺ μᾶς ἐνοχλοῦν καὶ μᾶς ἀποδύνε τὴ πόρτα ἢ σὲ ἄλλους ἰδικοὺς σκοπούς... δὲν τὸ δίνουμε ὅμως μὲ διάθεσι καὶ μὲ εὐχαρίστηση. Βαρυγκομάει ἡ ψυχή. Ἀγανακτοῦμε, διαμαρτυρόμεθα, βρίζουμε... καὶ στὸ τέλος δίνουμε κάτι... καὶ τὸ κλαίμε. Ἀλλὰ τότε δὲν ἐναρετοῦμε τὴν ἐλεημοσύνη. Ἡ ἐλεημοσύνη εἶναι αὐθόρμητος προσφορὰ τῆς καρδιᾶς, ἀπὸ τῆς ἀγάπης μας ὁ καρπός. Καὶ ἐπομένως, ὅταν πονάῃ ἡ καρδιὰ καὶ ὅταν ἀγαπᾷ πραγματικά, προσφέρει μὲ χαρά, δίδει μὲ εὐχαριστησι. Καὶ δίδει, ὄχι μόνον ἀπὸ τὰ πλεονάσματα, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὸ ὑστέρημα. Ἡ ἀγάπη ξέρει νὰ μοιράζεται καὶ τὸ λίγο καὶ τὸ πολύ. Ἡ ἀγάπη γίνεται καὶ θυσία ἀκόμη χάριν τοῦ ἄλλου ποὺ ὑποφέρει καὶ ὑποφέρει. Καὶ ἀκριβῶς μιὰ τέτοια ἀγάπη ὅταν ὑπάρχῃ μέσα μας, τότε νοιώθουμε τὴν ἀνάγκη νὰ δίδουμε ἐλεημοσύνη, ἄλλοτε λίγη καὶ ἄλλοτε πολλή — ἀνάλογα μὲ τὴ δύναμη καὶ τὴν κατάστασί μας — πάντοτε ὅμως μὲ εὐχαρίστησι καὶ μὲ προθυμία. Αὐτὴ εἶναι πραγματικὴ ἐλεημοσύνη καὶ ἔτσι ὀφείλουμε νὰ τὴν ἐπιτελοῦμε ἐμεῖς οἱ Χριστιανοί.

Ἀλλὰ τότε καὶ ἡ ἀμοιβή μας θὰ εἶναι μεγάλη. Μὴ ξεχνᾶμε δὲ ὅτι ὁ Θεός, δέχεται τὶς ἀρετὲς καὶ τὶς ἐπιεικές μας πράξεις, μόνον ἐφ' ὅσον τὶς πράττουμε καλὰ καὶ ὅπως Αὐτὸς θέλῃ. Γι' αὐτὸ καὶ ἔχει θέσει ὅρους γιὰ κάθε μιά. Εἰδικὰ δὲ γιὰ τὴν ἐλεημοσύνη, θέλει ὁ Θεὸς νὰ γίνεται, πρῶτον κρυφὰ καὶ ὄχι ἐπιδεικτικὰ καὶ δεύτερον ὄχι μὲ βαρυγκώμια καὶ μὲ δυσανασχέτησι, ἀλλὰ μὲ εὐχαρίστησι καὶ μὲ καλωσύνη. Τότε πιάνει ἡ ἐλεημοσύνη μας. Τότε ὑπολογίζεται ἀπὸ τὸ Θεὸ καὶ καταγράφεται στοὺς ἀτομικούς μας φακέλλους ποὺ φυλάσσονται στοὺς οὐρανούς. Καὶ πρὸ παντός, τότε μᾶς ἀγαπᾶ ὁ Θεός. Αὐτὸ μᾶς λέγει καὶ ἡ ἐπὶ κεφαλῆς φράσις τοῦ αὐριανοῦ ἀποστόλου. «Ἱλαρὸν δότην, ἀγαπᾷ ὁ Θεός». Ἀγαπᾷ ὁ Θεὸς μόνον ἐκείνους ποὺ κάνουν ἐλεημοσύνην ἀπὸ ἀγάπην καὶ μὲ ὅλη τους τὴν καρδιὰ καὶ τὴν εὐχαρίστησι καὶ ὄχι ὅμως τοὺς ἐπιδειξιομανεῖς ποὺ δημοσιεύουν τὰ ὀνόματά τους ὡς δωρηταὶ καὶ ἐλεήμονες, οὔτε τοὺς ἄλλους ἐκείνους γκρινιάρηδες καὶ τσιγκούνηδες ποὺ δὲν συγκινοῦνται ἀπὸ τὴ δυστυχία τῶν συνανθρώπων τους καὶ τρέμουν νὰ δώσουν κάτι γιὰ τοὺς δυστυχισμένους ἀδελφούς των.

Νομίζω ὅμως ὅτι αὐτὰ πλέον εἶναι ἀρκετὰ καὶ ἑκαταλάβαμε ὅλοι μας, ποιὰ εἶναι ἡ ἐλεημοσύνη καὶ πῶς τὴν θέλει ὁ Θεός. Κάτι ἄλλο λοιπὸν εἶναι ἀνάγκη νὰ ἐλέγξουμε στὸν ἑαυτόν μας: Πρῶτον, ἐργαζόμεθα τὴν ἐλεημοσύνην;... Τὴν θεωροῦμε σὰν ἱερὸ χρέος καὶ προσπαθοῦμε πάντοτε νὰ τὴν ἐπιτελοῦμε, διότι θὰ τὴν ζητήσῃ ὁ Θεὸς καὶ θὰ στηρίξῃ ἐπάνω σ' αὐτὴν τὴν τελεσίδικη κρίσι Του γιὰ τὸ αἰώνιον μέλλον μας;...

Δεύτερον, προσέχουμε νὰ τὴν ἐπιτελοῦμε ὅπως θέλῃ ὁ Θεός;... Μήπως δίδουμε γιὰ τὰ μάτια τοῦ κόσμου;... Ἢ μήπως δυσανασχετοῦμε καὶ στενοχωρούμεθα γιὰ κάτι ποὺ δίδουμε;... Καὶ στὴ μιὰ περίπτωσι καὶ στὴν ἄλλη, χάνει ἡ ἐλεημοσύνη τὴν ἀξία της καὶ ἀπὸ πηγὴ εὐλογίας καὶ χάριτος, γίνεται γιὰ τὸν ἄνθρωπο αἰτία καταρίσεως καὶ καταδίκης.

Ἀλλὰ ὄχι· ἂς μάθουμε, ἀδελφοί μου, νὰ δίδουμε καὶ νὰ δίδουμε πλούσια γιὰ κάθε καλὸ καὶ γιὰ κάθε δυστυχισμένον. Νὰ δίδουμε, γιὰ κάθε καλὸ ἔργο, γιὰ κάθε ἱερὸ σκοπὸ. Νὰ δίδουμε σὲ ἐράνους καὶ σὲ συνεισφορές. Νὰ δίδουμε σὲ κάθε φτωχὸ καὶ ὑστερημένον, ἀρκεῖ νὰ πιάνῃ τόπο, διότι καὶ αὐτὸ πρέπει πολὺ νὰ προσέχουμε. Πάντως πρέπει νὰ δίδουμε. Καὶ νὰ δίδουμε χωρὶς ὑπολογισμὸ καὶ χωρὶς ὑστεροβουλία. Νὰ δίδουμε, διότι αὐτὸ θέλει ὁ Θεὸς ἀπὸ μᾶς, γι' αὐτὸ καὶ ἡ ἐλεημοσύνη ἀποτελεῖ γιὰ ὅλους μας χρέος ἱερόν. Πρέπει ὅμως νὰ γίνεται μὲ καλωσύνη καὶ μὲ εὐχαρίστησι. Τότε τὴν δέχεται ὁ Κύριος καὶ ἐπιδαψιλεύει «εἰς τοὺς ἱλαροὺς δότας» πλούσια τὰ ἀγαθά Του..

Ἀξιωματικὸς τῶν Ἓς-Ἓς

Κατηγορεῖται διὰ τὴν θανάτωσιν 40.000 Ἑβραίων

ΦΛΕΝΣΜΠΟΥΡΓΚ, 19.— Θὰ ἀρχίσῃ τὸν προσεχῆ μῆνα ἡ δίκη τοῦ τέως ἀξιωματικοῦ τῶν «Ἓς - Ἓς» Μίρτιν Φέλλεντς, κατηγορουμένου διὰ τὴν ἐξόντωσιν 40.000 Ἑβραίων εἰς Πολωνίαν τὸ 1942.

Ὁ Φέλλεντς, ὁ ὁποῖος εἶναι ἡλικίας 53 ἐτῶν, κατηγορεῖται ὅτι διέταξε τὴν ἐκκένωσιν τῶν κωμοπόλεων Μιετσώφ, Τορνώφ, Μιχαλόβιτσε, Ρεσλώφ καὶ Πρέμισλ κατὰ τὴν ναζιστικὴν κατοχήν. Οἱ Ἑβραῖοι εἴτε ἐξετελοῦντο ἐπὶ τόπου εἴτε μετεφέροντο σιδηροδρομικῶς εἰς τὸ στρατόπεδον συγκεντρώσεως εἰς Λούμπλιν, ὅπου καὶ ἐθανατοῦντο.

Ἀπεπειράθη νὰ διέλθῃ τὴν Μάγχην μὲ ποδήλατον

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 19.— Μετὰ ἀπὸ 24ώρους ἀκάρπους ἐρεύνας, ἐπέστρεψαν ἄπρακτα τὰ πλοιάρια διασώσεως εἰς Ντόβερ, χωρὶς νὰ δυνηθοῦν νὰ ἀνεύρουν τὸν ἀγνοούμενον Χὴ Σίκομπ, ὁ ὁποῖος ἀπεπειράθη νὰ διασχίσῃ τὴν Μάγχην μὲ θαλάσσιον ποδήλατον.

Εἰς τὸ ὑψηλότερον ξενοδοχεῖον τοῦ κόσμου

Ἠλεκτρονικοὶ ἀνελκυστῆρες

ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ, 19.— Τὸ ὑψηλότερον εἰς τὸν κόσμον ξενοδοχεῖον, τὸ ὁποῖον ἤνοιξε προσφάτως ἐνταῦθα ὑπὸ τὸ ὄνομα «Ἀμέρικα», διαθέτει ἀνελκυστῆρας λειτουργοῦντας ἠλεκτρονικῶς καὶ δυναμένους νὰ προσαρμοσθοῦν ἀπεριορίστως εἰς κάθε εἶδος συγκοινωνιακὰς συνθήκας. Οἱ δώδεκα θάλαμοι ἀνελκυστήρων πελατῶν, τοὺς ὁποίους διαθέτει τὸ ξενοδοχεῖον εἶναι ἐξωπλισμένοι μὲ συσκευὰς ἐλέγχου, μίαν πρόσφατον ἀμερικανικὴν ἐφεύρεσιν. Αἱ συσκευαὶ αὐταὶ περιλαμβάνουν μηχάνημα «ἐπιλογῆς» καὶ ὑπολογιστὴν διὰ τὴν ἀνάλυσιν μεταβαλλομένων ἀναγκῶν μεταφορᾶς καὶ κατευθύνουν τοὺς καθ' ἕκαστα ἀνελκυστῆρας εἰς τοὺς ὀρόφους ἐκείνους, εἰς τοὺς ὁποίους παρουσιάζεται μεγαλυτέρα κίνησις.

ΔΕΝ ΕΠΕΤΕΥΧΘΗ Ο ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΙΚΟΣ ΣΚΟΠΟΣ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΔΙΑΣΤΗΜΟΠΛΟΙΟΥ

Ο "ΡΕΪΝΤΖΕΡ,, ΘΑ ΔΙΕΛΘΗ 500 ΧΙΛΙΟΜΕΤΡΑ ΜΑΚΡΑΝ ΤΗΣ ΣΕΛΗΝΗΣ ΘΑ ΕΙΣΕΛΘΗ ΕΙΣ ΤΗΝ ΤΡΟΧΙΑΝ ΤΗΣ ΓΗΣ;

ΟΥΑΣΙΓΚΤΩΝ, 19.— Ὁ πύραυλος «Ρέϊντζερ 5» ὁ ὁποῖος ἐξετοξεύθη πρὸς τὴν σελήνην χθὲς. δὲν πρόκειται νὰ πέσῃ ἐπ' αὐτῆς, θὰ διέλθῃ ἐκ τοῦ φυσικοῦ δορυφόρου τῆς γῆς εἰς ἀπόστασιν 500 περίπου χιλιομέτρων καὶ κατὰ πᾶσαν πιθανότητα θὰ εἰσέλθῃ εἰς τροχιὰν πέριξ τῆς γῆς. Ἡ μὴ ἐπίτευξις τοῦ ἀντικειμενικοῦ σκοποῦ τοῦ «Ρέϊντζερ 5» ὀφείλεται εἰς τὸ ὅτι δὲν προεβλέφθησαν ὡρισμέναι μηχανικαὶ ἀτέλειαι καὶ δὲν ἠδυνήθησαν νὰ λειτουργήσουν ἀποτελεσματικῶς τὸ σύστημα κατευθύνσεως τοῦ πυραύλου καὶ τὰ ἐπιστημονικὰ του ὄργανα.

Οἱ ἐπίσημοι τοῦ ἐργαστηρίου ἀεριοπροωθήσεως εἰς Πασσαδένα τῆς Καλιφορνίας, οἱ ὁποῖοι παρακολουθοῦν τὴν πτῆσιν τοῦ «Ρέϊντζερ 5» ἀνέφερον σχετικῶς ὅτι οἱ συσσωρευταὶ τοῦ διαστημοπλοίου ἐξηντλήθησαν διότι δὲν κατέστη δυνατὴ ἡ δι' ἡλιακῆς δυνάμεως ἐνίσχυσις αὐτῶν.

Τοῦτο συνέβη 8 ὥρας καὶ 44 λεπτὰ ἀπὸ τῆς ἐξαπολύσεως τοῦ διαστημοπλοίου. Κατόπιν αὐτοῦ τὸ «Ρέϊντζερ 5» δὲν θὰ δυνηθῇ νὰ ἐπιτελέσῃ οὐδὲν ἐκ τῶν ἐπιστημονικῶν ἔργων, τὰ ὁποῖα τοῦ «ἀνετέθησαν».

Τὸ διαστημόπλοιον εἶχεν ἐξαπολυθῆ ἀπὸ τῆς γῆς μὲ ταχύτητα 24.500 μιλίων τὴν ὥραν.

Ἐγνώσθη, ἐξ ἄλλου, ὅτι οἱ Ἀμερικανοὶ ἐπιστήμονες ἐπεχείρησαν νὰ διορθώσουν τὴν πορείαν τοῦ διαστημοπλοίου, χρησιμοποιοῦντες μικρὸν κινητῆρα κατευθύνσεως λειτουργοῦντα διὰ πυραύλου. Ἡ προσπάθεια ὅμως ἀπέτυχε λόγῳ ἐλλείψεως ἐνεργείας.

Ἡ ἔλλειψις ἠλεκτρικῆς ἐνεργείας σημαίνει ὅτι τόσον ἡ συσκευὴ λήψεως τηλεοπτικῶν εἰκόνων, ὅσον καὶ τὰ ἄλλα ὄργανα τοῦ «Ρέϊντζερ 5» οὐδόλως λειτουργοῦν.

Τὸ «Ρέϊντζερ 5» πιθανώτατα θὰ τεθῇ εἰς τροχιὰν περὶ τὸν ἥλιον.

Πάντως, ἡ ὑπηρεσία ἀεροναυτικῆς καὶ διαστήματος ἐξακολουθεῖ νὰ παρακολουθῇ τὸ διαστημόπλοιον.

ΕΠΙ ΤΗ ΣΗΜΕΡΙΝΗ ΕΟΡΤΗ

Ο ΠΡΟΣΤΑΤΗΣ ΤΗΣ ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΙΟΣ, ΑΓΙ